

wilde ikke kunne udbetale denne Mand en eneste Skilling uden at overtræde sin rette Kompe- tence. Naar altsaa det ærede Medlem siger, at det ikke er klogt at gjøre dette, saa siger jeg, at det er en ganske anden Sag; det er ikke klogt, at have reist denne Sag i denne Skil- kelse; det er ikke klogt der, hvor det er be- gyndt, og det vilde heller ikke være klogt, om vi vilde gaae den samme Vej og reise os stivt derimod; det er ikke klogt, og vi have derfor heller ikke gjort det i Udvalget; derfor er Ud- valget ikke kommet med et saadant Forslag, og derfor vil sandsynligviis den Lov, som kan komme ud af denne Sag, heller ikke gaae ud derpaa; den kan gaae ud paa mange andre Ting; den kan, f. Ex. gaae ud paa at tillægge Pensionsloven en Paragraf, som siger: Ingen Pension faaer endelig Gyldighed, forinden den har passeret Rigsdagen; saa ere vi sikke (E. Niemeftad: Gudbevares!). Ja, det er en naturlig Ting, thi hvad er Pensionsloven? Pen- sionsloven er egentlig ikke Andet end en Regul- ring, der er sat for at undgaae Banffelighederne ved at tilkjende enhver Pension i Finantsloven. Men siger man, saa vil Embedsmanden komme til at staae i et ganske andet Forhold til Regjeringen end enhver anden fri Borger her i Landet. Ja, det vil blive Tilfældet, men det er rigtigt. Der maa være en Regjeringsmyndighed over Embeds- mændene, som bliver anerkjendt, som bliver staaende, thi ellers vilde der ikke være den for- nødne Disciplin. Man har maattet anerkjende i en forstjellig Grad i de forskjellige Klasser af Embedsmænd denne Ret til at haandhæve Myndigheden; ligeoverfor Embedsmændene; den er holdt strengere, f. Ex. i Krigshæren, end i den øvrige Embedsklasse, men den maa være til- stede overalt. Jeg behøver kun at tage Krigs- lovene frem og vise den Maade, hvorpaa de kunne bruges, saa vil Enhver kunne see, at Forholdene der ere saaledes. Hele den omtalte § 6 i Pensionsloven vil jo ikke faae den aller- mindste Betydning, hvis Regjeringen først skulde have Domstolenes Konsens til at erklære, at Embedsmænd havde gjort sig skyldige i mislig Fremfærd; den vilde jo saa slet ikke have nogen Myndighed over sine Embedsmænd. Det ærede Medlem syntes at mene, et det var Noget, der kunde lade sig gjøre, at anklage for mislig

Embedsførelse, men jeg spørger: Hvor, er det nøie forklaret, hvad der er mislig Embeds- førelse? Er det ærede Medlem istand til, at give en bestemt Definition af, hvor Embeds- førelsen er mislig? Det vil man ikke kunne gjøre, og Resultatet deraf er, at selv naar Embedsmænd have handlet saa misligt, at § 6 burde faae Indfyldelse, ville Domstolene i de fleste Tilfælde ikke kunne afgive nogen bestemt Dom; der maatte da oprettes andre Domstole, som skulde afgjøre Spørgsmaalet; man har paa andre Steder saakaldte Vresretter, men vore Domstole ere ikke Vresretter; det er Dom- stole, som skulle dømmе om Forbrydelser i Henhold til de i Loven givne Definitioner om Forbrydelser og Lovovertrædelser, men derom er der her ikke Spørgsmaal; der er her Spørgs- maal om en saadan Fremfærd af en Embeds- mand, at Regjeringen paa Grund af samme ikke anseer ham stiftet til at være i sit Embede eller nogenlunde fortjenstlig nok til, at nyde den store Naade at faae en fuldstændig Pension som en Mand, der ved et hæderligt Liv har viist, at han fortjener, at Staten bærer Byrderne under hans Alderdom. Bringes man dette Tilfælde ind under Domstolene, saa hører Paragrafen op at have noget som helst Indhold. Jeg har ikke kunnet forstaae den ærede Mini- ster ret, om han var betænkt paa at bringe et saadant Forslag frem, at Loven fik det Ind- hold, som man meente, den havde, da Spørgs- maalet om Kontrollør Petersen blev afgjort, det vil sige, at naar Regjeringen har erklæret, at en Embedsmand skal gaae af paa Grund af mislig Embedsførelse, saa er der ingen anden Domstol ligeoverfor ham end Rigsdagen. Til- staaer Rigsdagen ham saa hans fulde Pension, er hans Værelse ligesaa fuldt oprettet, som naar Domstolene sige, at han ikke har fortjent sin Afstættelse (En Stemme: Ikke fuldt!). En æret Rigsdagsmand siger „ikke fuldt“; jeg haa- ber, at de Herrer ikke give den Udtalelse Med- hold, at Rigsdagens Dom i saa Henseende ikke skulde være ligesaa god som Domstolenes, efter- som vi her i Loven have seet, at dette Til- fælde dog kunde være muligt; thi det staaer ikke i Loven, at Manden ikke maa faae Pen- sionen (Anfæjer: Maa jeg bede om Ordet!). Tværtimod vide vi jo meget godt, at man har